

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41C/109/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116206845
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5116206845.5

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobcu: Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, proti žalovanému v 1/ rade: E.. O. T., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. XXX XX Ž. A. XX, štátny občan SR, žalovanému v 2/ rade: H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX/XX, XXX XX Č.I., štátny občan SR, obaja zastúpení právnym zástupcom: Mgr. Branislav Samec, advokát, so sídlom Sad SNP 8, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie 531,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade **m a j ú** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 15.03.2016, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovaným bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 531,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 531,14 eur od podania žaloby, t.j. od 15.03.2016, do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.
2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.02.2004 žalobca ako poisťovateľ a OTP Leasing, a.s. ako poistník uzavrel poistnú zmluvu Č.. XXXXXXXXXXXX Č.. F. XXXXXXXXXXXX pre havarijné poistenie motorového vozidla a prípojného vozidla k motorovému vozidlu zn. Seat Inca L. T. XXXJJ. Poisteným bola spoločnosť M.R.K. agency, s.r.o., nakoľko predmetné vozidlo bolo predmetnom leasingu. Dňa 09.09.2004 došlo k poistnej udalosti pri ktorej malo dôjsť k poškodeniu motorového vozidla zn. Seat Inca L.: T. XXXJJ, na základe čoho si poistený uplatnil u žalobcu nárok na náhradu škody z havarijného poistenia predmetného motorového vozidla. Žalobca po skončení šetrenia poistnej udalosti poskytol poistné plnenie vo výške 531,14 eur. Citoval § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal, že rozsudkom sp. zn. 3Tk/2/2014 vydaným okresným súdom Bratislava I dňa 30.09.2014, boli žalovaní uznaní vinnými z trestného činu vraždy, trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami. V trestnej veci konajúci súd odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.
3. Okresný súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel, dňa 19.04.2016 vydal platobný rozkaz č. k. 41C/109/2016-30.
4. Predmetný platobný rozkaz okresný súd uznesením č.k. 41C/109/2016-37 zo dňa 27.05.2016 v súlade s § 173 O.s.p. v celom rozsahu zrušil
5. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe podanom osobne na okresnom súde dňa 04.07.2016, k uplatnenému nároku žalobcu vzniesli námietku premlčania. Uvedli, že k trestnému činu, ktorým bola spôsobená škoda došlo dňa 09.09.2004. Žalovaní boli obvinení zo spáchania trestného činu dňa 04.12.2013, kedy boli políciou i zadržaní. Žalovaní nemajú vedomosť o tom, kedy si žalobca kvalifikovane uplatnil nárok na náhradu škody voči konkrétnej osobe v adhéznom konaní, ale určite to nemohlo byť skôr ako 04.12.2013, ktorým dňom mohla začať spočívať objektívna premlčacia lehota. Žalovaní boli odsúdení

dňa 30.09.2014, teda dňom 01.10.2014 začala opäť plynúť 10 ročná objektívna premlčacia lehota, a táto uplynula dňom 07.07.2015. Žaloba bola podaná dňa 15.03.2016, teda 8 mesiacov a 8 dní od uplynutia objektívnej premlčacej lehoty. Mali za to, že účinky prerušenia premlčacej doby má len tak žaloba, v ktorej je určená osoba, ktorej svedčí pasívna vecná legitímácia a zároveň je riadne vyčíslený nárok na náhradu škody, teda musí ísť o actio nata. Bez označenia žalovaného, t.j. škodcu nemožno úspešne podať žalobu na súde a súd takúto žalobu odmietne. Rovnaká argumentácia platí aj pre prípady uplatňovania práva poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní za podmienok uvedených v Trestnom poriadku. Aj v trestnom konaní sa podľa § 46 a nasl. Trestného poriadku priznáva poškodenému nárok na náhradu škody voči obvinenému, a contrario nie voči neznámemu páchatelovi. Zároveň vzniesli aj námietky litispendencie. Uviedli, že vo vzťahu k spoluškodcom prebieha trestné stíhanie vo fáze súdneho konania na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 4Tk/1/2015, v ktorom konaní si žalobca podľa žalovaných uplatňuje škodu aj voči spoluškodcom. V tejto súvislosti citovali § 438, § 439 a § 511 Občianskeho zákonníka. Konštatovali, že totožnosť veci je daná totožnosťou subjektov a totožnosťou predmetu konania vyplývajúceho z rovnakého skutku. Mali za to, že totožnosť veci je v danom prípade daná totožnosťou predmetu konania. Adhézne konanie je nepochybne jedným z konaní, ktoré má na mysli § 83 O.s.p. Pri rozhodovaní o povinnosti na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ktorý spáchal obvinený spoločne s ďalšími osobami, ktorých trestné stíhanie je však vedené samostatne, nemôže súd uložiť povinnosť na náhradu škody aj týmto spolupáchateľom, aj keď za škodu všetci zodpovedajú spoločne a nerozdielne. V danej veci prebieha aj adhézne konanie voči ostatným spoluškodcom. V tomto adhéznom konaní sa môže súd rozhodnúť tak, že podľa § 438 ods. 2 OZ rozdelí na škodcov podľa miery účasti, prípadne poškodeného odkáže na občianske súdne konanie, v ktorom žalobca nemusí uniesť dôkazné bremeno a žalobu zamietne v celku, alebo v časti. Naproti tomu v civilnom konaní môže súd rozhodnúť, že žalobca má právo na plnenie v plnej miere. Tu sa však dostanú do kolízie dve protichodné súdne rozhodnutia o rovnakom predmete konania, čo je v zásade neprípustný stav. Dostáva sa tak do kolízie následný regres medzi spoluškodcami. Poškodený nemôže uplatňovať nárok na náhradu škody v dvoch rôznych konaniach súbežne, nakoľko môžu vzniknúť dve rôzne skutkové zistenia a tým rôzne meritórne rozhodnutia o tej istej veci, čo je neprípustné. Rozsudok vynesený voči niektorému zo solidárne zaviazaných dlžníkov pôsobí len proti nemu. Pre ostatných dlžníkov nepredstavuje prekážku rozhodnutej veci. Vo výroku rozhodnutia proti ďalšiemu spoludlžníkovi musí však byť stanovená jeho povinnosť plniť spoločne a nerozdielne s predtým už zaviazaným dlžníkom. Je teda nepochybné, že v prípade pasívnej solidarity, nemôžu byť súčasne vedené viaceré nachádzacie konania, pretože by o tom istom hmotnoprávnom základe mohli vzniknúť viaceré protichodné rozsudky týkajúce sa istiny. Uviedli, že je neprípustné, aby v adhéznom konaní súd založil medzi dvomi škodcami delenú zodpovednosť, ak súčasne v inom súdnom konaní týkajúcom sa rovnakého predmetu vedenom proti tretiemu spoluškodcovi by súd založil zodpovednosť za celý záväzok vzniknutý škodovou udalosťou. Navrhli žalobu žalobcu zamietnuť.

6. Žalobca v replike doručenej okresnému súdu dňa 08.11.2016 k vznesenej námietke premlčania uviedol, že dňa 09.09.2004 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej malo dôjsť k poškodeniu motorového vozidla zn. Seat inca L.: T. XXXJJ, na základe čoho si poistený uplatnil u žalobcu nárok na náhradu škody z havarijného poistenia predmetného motorového vozidla. Žalobca po skončení šetrenia poistnej udalosti poskytol poistné plnenie vo výške 531,14 eur. Dňa 09.09.2004 bolo začaté trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi za trestný čin vraždy. Listom zo dňa 04.07.2006 si žalobca uplatnil v rámci trestného konania nárok na náhradu škody. Dňa 22.05.2012 bolo vznesené obvinenie voči konkrétnym osobám R. E., L. M., P. E. I. Š. T. Uznesením zo dňa 04.12.2013 bolo voči uvedeným osobám zastavené trestné stíhanie a rovnako dňa 04.12.2013 vznesené obvinenie voči žalovaným. K prekážke litispendencie uviedli, že žalovaní poukazujú na súdne konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4Tk/1/2015. Rozsudkom sp. zn. 3Tk/2/2014 vydaným Okresným súdom Bratislava I. dňa 30.09.2014 boli žalovaní uznaní vinnými z trestného činu vraždy a trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.09.2014. V trestnej veci konajúci súd v rozsudku odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Uviedol, že poisťovní na ktorú prešiel nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom z titulu poskytnutého poistného plnenia voči poškodenému treba pri splnení zákonných podmienok priznať procesné postavenie právneho nástupcu poškodeného. Poukázal na § 48 ods. 4 Trestného poriadku a § 813 ods. 1 OZ.

7. Žalovaní v duplike doručenej Okresnému súdu Žilina dňa 26.01.2017 zotrvali na vznesenej námietke premlčania. Tvrdili, že žalobca ani v replike neuviedol, kedy si mal uplatniť právo na náhradu škody v trestnom konaní voči žalovaným. Uviedol len, že si listom zo dňa 04.07.2006 uplatnil nárok na náhradu škody voči neznámemu páchatelovi. Poukázali na dikciu § 46 a nasl. Trestného poriadku. Mali za to,

že žalobca si kvalifikovane neuplatnil voči žalovaným nárok na náhradu škody v 10 ročnej objektívnej premlčacej lehote, ktorá uplynula dňom 07.07.2015, ale až dňa 15.03.2016, kedy bola podaná táto žaloba. K námietke litispendencie uviedol trestné konanie pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 3TK/2/2014.

8. Okresný súd bez nariadenia pojednávania v poradí prvom rozsudku zo dňa 11.12.2017 žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému v 1/a 2/ rade nárok na náhradu trov konania.

9. Proti v poradí prvému rozsudku zo dňa 11.12.2017 podali žalovaný v 1/ a 2/ rade prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie.

10. Krajský súd ako odvolací súd zrušujúcim uznesením sp. zn. 6Co/96/2018 zo dňa 19.09.2018 v poradí prvý rozsudok okresného súdu zo dňa 11.12.2017 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na rozhodnutie okresného súdu bez nariadenia pojednávania, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k námietke premlčania uplatnenej zo strany žalovaného v 1/ a 2/ rade uviedol, že žalobca doposiaľ nepreukázal, kedy si voči žalovaným uplatnil nárok na náhradu škody v adhéznom konaní. Mal za to, že pokiaľ si žalobca uplatnil v rámci trestného konania právo na náhradu škody síce v určitej sumy ale voči bližšie neoznačenému škodcovi, nemohlo dôjsť k účinnému zastaveniu plynutia premlčacej doby voči žalovaným, ak si voči nim svoj nárok na náhradu škody v adhéznom konaní neuplatnil. Rovnako mal za to, že nemohlo dôjsť k spočívaniu premlčacej doby ani v prípade, ak si žalobca v adhéznom konaní uplatnil svoj nárok na náhradu škody voči osobám odlišným od žalovaných. Konštatoval, že v danom prípade by bol rozhodný dátum 04.12.2013 kedy bolo vznesené obvinenie a kedy toto rozhodnutie bolo doručené žalobcovi. Tiež mal za to, že žalobca doposiaľ žiadnu listinu, ktorá by preukazovala riadne uplatnenie jeho nároku voči žalovaným v rámci trestného konania neprodukoval. Bol názoru, že jeho list zo dňa 04.07.2006 rozhodne nemožno považovať za riadne uplatnenie nároku na náhradu škody. Vo vzťahu k uplatnenému príslušenstvu konštatoval, že ak dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového právneho vzťahu, nemôže sa takýto právny následok uplynutia času nevzťahovať na záväzok vedľajší. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania sa tak premlčuje spolu s premlčaním istiny. K námietke litispendencie vznesenej žalovanými uviedol, že za popísanej procesnej situácie danej veci je vylúčené, aby v prípade uplatnenia nároku žalobcu na náhradu škody (hoc v tej istej výške na základe toho istého skutkového deja) uplatnil v inom konaní voči iným obžalovaným z toho istého trestného činu, tvorila prekážku začatého konania, v dôsledku ktorej by mal konajúci súd v prejednávanej veci rozhodnúť o zastavení konania. V ďalšom konaní uložil okresnému súdu nariadiť pojednávanie, vykonať dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvomi procesnými stranami a vysporiadať sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania a opätovne posúdiť nárok žalobcu uplatnený žalobou. Uložil okresnému súdu pritom prihliadnuť na argumentáciu obidvoch procesných strán v konaní a dôkazy nimi predložené do spisu a následne vo veci opätovne meritórne rozhodnúť, pričom uviedol, že povinnosťou okresného súdu bude odôvodniť svoje rozhodnutie v súlade s § 220 CSP. Zdôraznil, že okresný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu prezentovaným v tomto zrušujúcom uznesení.

Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Okresný súd v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu nariadil vo veci samej pojednávanie dňa 27.06.2019, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, to za účasti právneho zástupcu žalovaných, ktorý v rámci prednesu pred súdom uviedol, že vzhľadom na premlčanie nároku navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobca sa s ospravedlnením zo dňa 17.05.2019 na vytýčený termín pojednávania nedostavil. Žalobca súčasne žiadal, aby vec bola rozhodnutá na základe predložených listinných dôkazov a vyjadrenia žalobcu a aby súd po vykonanom dokazovaní žalobe v celom rozsahu vyhovel.

12. Okresný súd opätovne vykonal dokazovanie vo veci listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu, a to oznámením o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla zo dňa 10.09.2004 (č.l. 5-6 spisu). Oznámením o poistnom plnení zo dňa 08.10.2004 (č.l. 7 spisu), Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3TK/2/2014 zo dňa 30.09.2014, právoplatným a vykonateľným dňa 30.09.2014 (č.l. 8-14 spisu), žiadosťou o podanie správy -oznámenie zo dňa 04.07.2006 (č.l. 59 spisu).

13. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že dňa 09.09.2004 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. Seat Inca, L.: T. XXXJJ, ktoré bolo predmetom leasingu, pričom nájomcom bola spoločnosť M.R.K. agency, s.r.o. Leasingovou spoločnosťou bola spoločnosť OTP leasing, a.s., ktorá so žalobcom uzavrela poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX účinnú od 18.02.2004 pre havarijné poistenie predmetného osobného motorového vozidla. Poisteným bola spoločnosť M.R.K. agency, s.r.o., ktorá si uplatnila u žalobcu, z titulu havarijného poistenia predmetného osobného motorového vozidla, nárok na náhradu škody. M.R.K. agency, s.r.o. dňa 09.09.2004 nahlásila poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca dňa 29.09.2004 ukončil šetrenie škodovej udalosti. Dňa 05.10.2004 žalobca ako poisťovateľ v zmysle poistnej zmluvy poskytol poistné plnenie vo výške 531,14 eur. Poistné plnenie poskytol na bankový účet servisu, ktorý vykonal opravu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX. Ďalej mal okresný súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca podaním zo dňa 04.07.2006 oznámil Prezídium Policajného zboru, Bratislava, že ako poškodená strana sa pripája k trestnému stíhaniu PPZ-41/BOK-T.-O.-XXXX. Žiadal, aby súd rozhodol o jeho nároku na náhradu škody 531,14 eur v trestnom konaní. Uznesením zo dňa 04.12.2013 bolo voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade vznesené obvinenie. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava č.k. 3Tk/2/2014 zo dňa 30.09.2014 bol žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade uznaní vinnými z vraždy, nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, pričom žalobca ako poškodený bol podľa § 232 ods. 3 v spojení s § 288 ods. 1 Trestného poriadku so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

14. Zo žaloby a z doložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si ako poisťiteľ uplatňuje voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade nároky vzniknuté z titulu náhrady škody spôsobenej poistnou udalosťou pri spáchaní trestného činu žalovaným v 1/ rade a žalovaným v 2/ rade, a to do výšky poskytnutého poistného plnenia, ktoré poskytol poistenému M.R.K. agency, s.r.o..

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd danú vec právne posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (OZ) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 813 ods. 1 OZ ak má poistený proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poisťiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poisťiteľ poskytol.

16. Okresný súd považoval v prvom rade vo vzťahu k otázke vecnej legitímácie v danom konaní za potrebné uviesť, že podmienka aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu (ako poškodeného) je splnená, a to s poukazom na § 813 ods. 1 OZ, keď žalobca ako poisťiteľ na základe poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX W.o dňa 18.02.2004 uzatvorenej so spoločnosťou OTP leasing, s.r.o. preukázateľne dňa 05.10.2004 v dôsledku škodovej poistnej udalosti, poskytol poistenému M.R.K. agency, s.r.o. poistné plnenie vo výške 531,14 eur. Rovnako mal okresný súd za nesporne preukázané splnenie podmienky pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného v 1/ rade a žalovaného v 2/ rade (ako škodcov). Žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade boli predmetným trestným rozsudkom právoplatne uznaní vinnými z tam prejednávanej trestnej činnosti, pri ktorej došlo k škodovej poistnej udalosti, v dôsledku ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok na náhradu škody. Žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade protiprávnym konaním - spáchaním trestnej činnosti, za ktorú boli právoplatne odsúdení, porušili všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ predchádzať škodám na majetku, a teda v zmysle § 420 ods. 1 OZ zodpovedajú za škodu, ktorú spôsobili porušením právnej povinnosti. Okresný súd dodáva, že zodpovednosť škodcu za škodu spôsobenú trestným činom treba posudzovať v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo/41/2011 z dňa 17.05.2012). Navyiac okresný súd zdôrazňuje, že otázka vecnej legitímácie nebola v konaní ani spornou.

17. Podľa ustanovenia § 420 OZ predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je protiprávne konanie, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých týchto predpokladov a pri neexistencii čo i len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Poškodený musí preukazovať, že došlo k

protiprávnemu konaniu, t.j. k porušeniu právnej povinnosti a že vznik škody a následne jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny (zavineniu) naopak nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviniť musí preukázať, že škodu nezavinil.

18. Okresný súd konštatuje, že v danom prípade považoval splnenie základných predpokladov nároku na náhradu škody (protiprávne konanie žalovaných, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaných a škodou a zavinenie) nesporným a preukázaným. Nárok žalobcu voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade tak okresný súd považoval čo do základu za zistený.

19. Pokiaľ ide o výšku škody, t.j. v akom rozsahu je nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade dôvodný, okresný súd konštatuje, že v tomto smere vychádzal zo skutkových tvrdení a listinných dôkazov predložených žalobcom. V súlade s § 442 OZ okresný súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody vo výške 531,14 eur, a to titulom skutočne poskytnutého poistného plnenia. Okresný súd tak výšku poskytnutého plnenia 531,14 eur, a teda v tej súvislosti aj výšku nároku na náhradu škody považoval za preukázanú.

20. Žalobcovi vzniklo právo aj na úroky z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 v znení účinnom od 01.02.2013 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa podania žaloby, t.j. od 15.03.2016. Výška základnej úrokovej sadzby ECB bola v rozhodnom období vo výške 0,05 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti § 186 CSP). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 531,14 eur od 15.03.2016 do zaplatenia.

21. Žalovaní však ako prostriedok procesnej obrany zvolili námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku a námietku litispendencie.

22. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania okresný súd má za to, vychádzajúc aj z právneho názoru odvolacieho súdu, že táto je v danej veci v celom rozsahu dôvodná, preto nebolo možné žalobe žalobcu vyhovieť a uplatnený nárok žalobcovi priznať.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

Podľa § 106 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 OZ ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

23. Okresný súd uvádza, že k trestnému činu spáchanom žalovanými, ktorým bola spôsobená škoda, došlo dňa 09.09.2004, čo bolo medzi stranami nesporné a tiež preukázané. Dňa 09.09.2014 tak v zmysle § 106 OZ začala plynúť 10 ročná objektívna premlčacia doba. Žalovaní boli zo spáchania trestného činu obvinení a zadržaní dňa 04.12.2013, ktorý dátum bol rovnako medzi stranami nesporným. Dátum 04.12.2013 okresný súd považoval za rozhodný dátum pri posudzovaní vznesenej námietky premlčania, keď 04.12.2013 začala v súlade s § 112 OZ spočívať objektívna 10 ročná premlčacia doba. Žalovaní boli odsúdení dňa 30.09.2014, kedy premlčacia doba prestala spočívať. Premlčacia 10 ročná objektívna doba tak začala opäť plynúť nasledujúcim dňom 01.10.2014. 10 ročná objektívna premlčacia doba tak uplynula dňa 07.07.2015 (pozn. 10 ročná lehota od 09.09.2004 do 09.09.2014 + (naviac doba spočívania od 04.12.2013 do 30.09.2014 t.j. 9 mesiacov a 26 dní) = 07.07.2015). Žaloba o náhradu škody bola podaná dňa 15.03.2016, teda jednoznačne po uplynutí 10 ročnej premlčacej objektívnej doby. Pri konštatovaní uplynutia 10 ročnej premlčacej doby, okresný súd nepovažoval už za potrebné posudzovať plynutie premlčacej doby subjektívnej, keď ak skončí plynutie jednej kombinovanej premlčacej doby, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že by plynula ešte druhá premlčacia doba.

24. Na tomto mieste okresný súd konštatuje, že list žalobcu zo dňa 04.07.2006, od ktorého žalobca vymedzoval rozhodný dátum vo vzťahu k spočívaniu premlčacej doby, nie je možné v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu (bod 44 zrušujúceho uznesenia) považovať za riadne uplatnenie nároku na náhradu škody, v dôsledku ktorého by začala premlčacia doba spočívať. Iné uplatnenie nároku na náhradu škody zo strany žalobcu v adhéznom konaní, ako listom zo dňa 04.07.2006, po zrušení a vrátení veci okresnému súdu nebolo žalobcom tvrdené a ani preukázané. Žalobca napriek zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu a tam prezentovaného názoru vo vzťahu k listu zo dňa 04.07.2006, ktorý nebol riadnym uplatnením nároku na náhradu škody, trval na žalobe a rozhodnutí okresného súdu na základe doteraz predložených listinných dôkazov a vyjadrení žalobcu. V rámci prejednávanej zásady nenavrhol v tomto smere dokazovanie na iný rozhodný moment uplatnenia náhrady škody v adhéznom konaní (ako moment 04.07.2006).

25. Okresný súd tak ako z rozhodného dátumu vo vzťahu k spočívaniu premlčacej doby vychádzal z dátumu 04.12.2013. Z tohto dátumu okresný súd vychádzal napriek nepripojeniu spisu Okresného súdu Bratislava I. 3Tk/2/2012 (hoci sa o jeho pripojenie viackrát bez úspechu snažil, tak ako vyplýva z obsahu spisového materiálu), keď vznesenie obvinenia voči žalovaným dňa 04.12.2013 bolo medzi stranami nesporné. Okresný súd v tomto smere považuje zároveň za potrebné uviesť, že pripojenie spisu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 3Tk/2/2012 v konečnom dôsledku ani nepovažoval vzhľadom na „pasívny“ postoj žalobcu v spore po zrušení a vrátení veci za potrebné. Okresný súd konštatuje, že hoci by bol pripojený v čase rozhodovania okresného súdu spisový materiál Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 3Tk/2/2012, súd by nebol povinný sám v rámci svojej činnosti bez procesnej aktivity žalobcu z tohto spisového materiálu vyčítavať a „hľadať“ v ňom listinný dôkaz preukazujúci iný rozhodný moment uplatnenia náhrady škody v adhéznom konaní. Okresný súd zdôrazňuje, že takýto postup súdu by v konečnom dôsledku znamenal nahradenie dôkazného bremena vyčítavaním skutočností z listinných dôkazov súdom. Takýto postup by znamenal aj nahradenie bremena tvrdenia žalobcu, keď žalobca ani netvrdil iný rozhodný moment vo vzťahu k spočívaniu premlčacej doby. Okresný súd dodáva, že listinné dôkazy môžu slúžiť len na preukázanie tvrdení žalobcu, t.j. tvrdení o prípadnom inom momente uplatnenia náhrady škody v adhéznom konaní, čo však žalobca neučinil. Žalobca sa na vytýčený termín pojednávania nedostavil, doplnenie dokazovania po zrušení a vrátení veci nenavrhol, trval na rozhodnutí na základe doteraz predložených listinných dôkazov. Okresný súd tak má za to, že žalobca v tomto smere, a to v smere preukázania iného momentu rozhodného vo vzťahu k spočívaniu premlčacej doby, ako momentu 04.07.2006, neuniesol dôkazné bremeno. Neuniesol tak dôkazné bremeno, kedy si voči žalovaným uplatnil nárok na náhradu škody v adhéznom konaní. Okresný súd uvádza, že postup súdu, kedy by vlastnou činnosťou iniciatívne z navrhnutých listinných dôkazov zisťoval rozsah dôvodnosti žaloby žalobcu, by bol v priamom rozpore so základným princípom rovnosti strán sporu v konaní a úplne by deformoval pozíciu súdu v štandardnom kontradiktórnem konaní. Navyiac je potrebné uviesť, že pripojenie spisu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 3Tk/2/2012 navrhol právny zástupca žalovaných, nie žalobca. Právny zástupca žalovaných z vykonania tohto dôkazu v rámci konania nakoniec upustil a na tomto dôkaze netrval. Pre úplnosť odôvodnenia tohto rozhodnutia okresný súd uvádza, že pokiaľ ide o dátum 22.05.2012, na ktorý žalobca v replike zo dňa 08.11.2016 poukazoval, okresný súd uvádza, že tento nie je v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu smerodajný, nakoľko nemohlo dôjsť k spočívaniu premlčacej doby, ak si žalobca v adhéznom konaní uplatnil svoj nárok na náhradu škody voči odlišným osobám (L. M., P. E., Š. T.) od žalovaných.

26. Okresný súd uvádza, že ak bol premlčaný nárok žalobcu na zaplatenie istiny 531,14 eur, bol premlčaný aj nárok na úroky z omeškania, keď v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu povinnosť dlžníka platiť úroky sa premlčuje spolu s premlčaním istiny, nakoľko keď dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového vzťahu, nemôže sa takýto právny následok uplynutia času nevzťahovať na záväzok vedľajší.

27. Z uvedených dôvodov, a to z dôvodu premlčania uplatneného nároku, t.j. uplatnenej istiny, ako aj uplatnených úrokov omeškania, súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

28. V závere tohto rozhodnutia okresný súd uvádza, že pokiaľ ide o uplatnenú námietku litispendencie okresný súd v intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu (bod 53 zrušujúceho uznesenia), a teda právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je okresný súd viazaný, konštatuje, že táto je nedôvodná. Vychádzajúc zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu tak okresný súd už nepovažoval za potrebné a v konečnom dôsledku ani možné námietku litispendencie po zrušení veci opätovne posudzovať a vyhodnocovať. Okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu

konštatuje, že v danej veci je vylúčené, aby v prípade uplatnenia nároku žalobcu na náhradu škody (hoc v tej istej výške na základe toho istého skutkového deja) uplatnil v inom konaní voči iným obžalovaným z toho istého trestného činu, tvorila prekážku začatého konania, v dôsledku ktorej by mal konajúci súd v prejednávanej veci rozhodnúť o zastavení konania. Okresný súd pri viazanosti názoru odvolacím súdom nepovažoval za potrebné ani pripojenie spisu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 4Tk/1/2015.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Žalovaní v 1/ a 2/ rade boli v konaní úspešní v plnom rozsahu (100%), preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.